

Predavanje

Ivan Lupić
Sveučilište Stanford

Ljetopis popa Dukljanina: rukopisna predaja i pitanje autentičnosti

Ponedjeljak, 31. svibnja 2021, u 17h
Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, dvorana D6

*Radi osiguravanja epidemioloških mjera
molimo Vas da svoj dolazak najavite na luka.spoljaric@ffzg.hr*

U novije vrijeme proširilo se shvaćanje da takozvani *Ljetopis popa Dukljanina* nije srednjovjekovno povijesno vrelo nego da je riječ o falsifikatu koji je koncem šesnaestog stoljeća na talijanskom jeziku sastavio dubrovački benediktinac Mavro Orbini, a otuda ga onda otac moderne hrvatske historiografije Ivan Lučić preveo na latinski i uključio među temeljne tekstove objavljene uz svoje poznato djelo *De regno Dalmatiae et Croatiae* (1666). Tako su jedan Dubrovčanin i jedan Trogiranin navodno obmanuli generacije hrvatskih i inozemnih povjesničara. Ovo shvaćanje osobito je prisutno u stranoj znanstvenoj literaturi, a već se uvuklo i u neke ugledne priručnike za proučavanje južnoslavenske povijesti. Za razliku od dosadašnjih pokušaja da se obrani Dukljaninova autentičnost, usmjerenih uglavnom na analizu sadržaja, ovo će se izlaganje usredotočiti na rukopisnu predaju, koja je uostalom ovoj neobičnoj falsifikatorskoj tezi poslužila kao osnovno polazište. Razmatranjem preživjelih prijepisa *Ljetopisa* te uvođenjem u raspravu nekih novih rukopisnih svjedoka pokazat će se da je u svom latinskom obliku Dukljanin bio poznat prije Lučićeva historiografskog rada, čime će se ujedno osvijetliti djelovanje nekih zanemarenih Lučićevih prethodnika.

Ivan Lupić radi kao profesor na odsjeku za anglistiku Sveučilišta Stanford, gdje predaje kolegije iz područja starije engleske književnosti, europske renesanse te metodologije znanstvenog rada na starom tisku i rukopisnoj baštini. Njegova najnovija knjiga, *Subjects of Advice: Drama and Counsel from More to Shakespeare*, objavljena je 2019. godine. U Hrvatskoj je objavio knjige *Prijetvorni subjekt* (2007), *Shakespeare između izvedbe i knjige* (2010) te *Prvi hrvatski Shakespeare* (2016). Njegova kroatistička zanimanja ogledaju se u nizu znanstvenih studija u kojima se bavi djelima pisaca dubrovačke i dalmatinske renesanse. Nedavno je otkrio dosad nepoznatu zbirku pjesništva Hanibala Lucića, objavljenu u Veneciji 1556. godine. Godine 2020. bio je stipendist istraživačkog centra Villa I Tatti u Firenci, a 2021. stipendist je Instituta Warburg u Londonu. Suradnik je na projektu Hrvatske zaklade za znanost *Hrvatska rukopisna kultura: djela, pisari, zbirke* u okviru kojega provodi i istraživanja o rukopisnoj predaji starih hrvatskih kronika.